

● บทสวด ปฏิจาสุมุปบาท จากพระโอบุทธ์ ●

อิธะ ภิกขะเว อริยะสาวะโก ปะฏิจจะสะมุป-
ปาทัตถะวะ สาธุกัง โยนิโส มะณะลิกะโรติ

ภิกขุทั้งหลาย อริยสาวกในธรรมวินัยนี้
ย่อมกระทำใจโดยชอบด้วยสติอย่างดี
จึงปฏิจาสุมุปบาทนั้นเที่ยว ดังนี้ว่า

อิหมัสนิง สะติ อิหัง โนติ

ด้วยอาการอย่างนี้ เมื่อสิ่งนี้มี สิ่งนี้ย่อมมี

อิหมัสนูปปาทา อิหัง อุปปัชชติ

เพราะความเกิดขึ้นแห่งสิ่งนี้ สิ่งนี้จึงเกิดขึ้น

อิหมัสนิง อะสะติ อิหัง นะ โนติ

เมื่อสิ่งนี้ไม่มี สิ่งนี้ย่อมไม่มี

อิหมัสนะ นิโรธา อิหัง นิรุชณะติ

เพราะความดับไปแห่งสิ่งนี้ สิ่งนี้จึงดับไป

ยะทิหัง

ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ

อะวิชชาปัจจะยา สังขาระ

เพราะมีวิชชาเป็นปัจจัย จึงมีสังขารทั้งหลาย

สังขาระปัจจะยา วิญญาณะ

เพราะมีสังขารเป็นปัจจัย จึงมีวิญญาณ

วิญญาณะปัจจะยา นามะรูปัง

เพราะมีวิญญาณเป็นปัจจัย จึงมีนามรูป

นามะรูปะปัจจะยา สะหยาอะคณัง

เพราะมีนามรูปเป็นปัจจัย จึงมีสฬายคณะ

สะหยาอะคณะปัจจะยา อัฏฐะ

เพราะมีสฬายคณะเป็นปัจจัย จึงมีอัฏฐะ

อัฏฐะปัจจะยา เวทะนา

เพราะมีอัฏฐะเป็นปัจจัย จึงมีเวทนา

เวทะนาปัจจะยา ตัณหา

เพราะมีเวทนาเป็นปัจจัย จึงมีตัณหา

ตัณหาปัจจะยา อุปาทานัง

เพราะมีตัณหาเป็นปัจจัย จึงมีอุปาทาน

อุปาทานะปัจจะยา ภาวะ

เพราะมีอุปาทานเป็นปัจจัย จึงมีภพ

ภาวะปัจจะยา ชาติ

เพราะมีภพเป็นปัจจัย จึงมีชาติ

ชาติปัจจะยา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะ-

ทุกชะโหมะนัสสุปายาสา สัมภะวันติ

เพราะมีชาติเป็นปัจจัย ชรา มรณะ โสกะปริเทวะ-
ทุกชะโหมะนัสสุปายาสะทั้งหลาย จึงเกิดขึ้นครบถ้วน

เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกักขันธัสสะ

สละมุทะโย โนติ

ความเกิดขึ้นพร้อมแห่งกองทุกข์ทั้งสี่นี้
ย่อมมีด้วยอาการอย่างนี้

อะวิชชาเยเตวะ อเสสะวิราคะนิโรธา
สังขาระนิโรโธ

เพราะความจางคลายดับไปโดยไม่เหลือ
แห่งอวิชชา นั้นนั่นเดียว
จึงมีความดับแห่งสังขาร

สังขาระนิโรธา วิญญาณะนิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งสังขาร
จึงมีความดับแห่งวิญญาณ

วิญญาณะนิโรธา นามะรูปะนิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งวิญญาณ
จึงมีความดับแห่งนามรูป

นามะรูปะนิโรธา สะหยาอะคณะนิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งนามรูป
จึงมีความดับแห่งสฬายคณะ

สะหยาอะคณะนิโรธา อัฏฐะนิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งสฬายคณะ
จึงมีความดับแห่งอัฏฐะ

อัฏฐะนิโรธา เวทะนานิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งอัฏฐะ
จึงมีความดับแห่งเวทนา

เวทะนานิโรธา ตัณหานิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งเวทนา
จึงมีความดับแห่งตัณหา

ตัณหานิโรธา อุปาทานะนิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งตัณหา
จึงมีความดับแห่งอุปาทาน

อุปาทานะนิโรธา ภาวะนิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งอุปาทาน
จึงมีความดับแห่งภพ

ภาวะนิโรธา ชาตินิโรโธ

เพราะมีความดับแห่งภพ จึงมีความดับแห่งชาติ

ชาตินิโรธา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะ-

ทุกชะโหมะนัสสุปายาสา นิรุชณันติ

เพราะมีความดับแห่งชาตินั้นแล
ชรามรณะ โสกะปริเทวะทุกชะโหมะนัส
สุปายาสะทั้งหลายจึงดับสิ้น

เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกักขันธัสสะ
นิโรโธ โนติติ

ความดับพร้อมแห่งกองทุกข์ทั้งสี่นี้
ย่อมมีด้วยอาการอย่างนี้ ดังนี้

